

at den maaske endogsaa helst skulde gøres noget mindre og sammensættes som et sagkyndigt lille Udvalg, som Ministeren selv valgte at arbejde med. Det vilde jo maaske netop snarere fremme, at Sagen kom til at forløbe i den Retning, som det ærede Medlem selv er bange for, den skal forløbe i. Kunde det ærede Medlem ønske, at man i en saadan Kommission netop ikke kom til at lægge altfor megen Vægt paa Kundskabsmeddelelse, men maaske mere paa den pædagogiske Side, den opdragende Side eller i det hele den Side af Lærergerningen, som bestaar i at kunne være Lærer, maatte han snarere ønske, at man fik mere almindelige Mennesker ind, Mennesker, der havde Sans for dette, fordi de selv havde Børn i Skolen og selv var interesserede for, at de Børn, de havde gaaende i Skolen, fik den rette Opdragelse og Undervisning under Lærernes Vejledning. Det vilde da være ganske naturligt, om det ærede Medlem vilde staa sammen med Forslaget, enten som jeg fra først af har fremsat det, eller som det nu er kommet herop, ændret fra det andet høje Ting, at der netop indsættes en Del Medlemmer af Rigsdagen som Repræsentanter for Befolkningen og Befolkningens Syn paa den Sag. Men saa forekom det mig, at det ærede Medlem i hele sin Tale egentlig modsgode sig selv. Jeg skulde for øvrigt ogsaa tro, at noget saadant, som jeg nu har fremhævet, egentlig havde været Meningen fra Venstres Side, thi da jeg skrev til dette Parti her i Tinget, fik jeg det Svar, at man kunde ikke give sin Tilslutning til Nedsættelsen af en Seminariekommision, uden at man maatte gøre den afhængig af, at Rigsdagen kom til at udpege Flertallet af Kommissionens Medlemmer, og det stemte jo godt nok med, at man kunde ønske, at der virkelig kom saadanne læge Medlemmer ind i denne Kommission — jeg mente nu ikke, at Flertallet skulde være Rigsdagsmænd — til at staa ved Siden af de egentlige sagkyndige. Jeg maa fremdeles hævde, at jeg tror, at det vilde være meget heldigt, og at Kommissionen vilde kunne gøre det bedste Arbejde, naar den blev sammensat baade af sagkyndige fra Seminarierne, fra Lærerstand og af læge Medlemmer, der kunde være Repræsentanter for de Ønsker, der rører sig ude i Befolkningen med Hensyn til denne vigtige Sag.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa at sige, at Lærerne havde ikke den Indflydelse paa Befolkningen nu, som de havde tidligere. Nej, men det er jo netop det, som Kommissionen skulde hjælpe til, at vore Lærere kunde vinde frem, ikke i Kund-

skaber — det er ikke det, det drejer sig om —, men netop i at holde det Standpunkt, den Stilling, de skulde have ude i Befolkningen, at de skulde gaa frem og komme til at vinde en saadan Indflydelse, vinde Befolkningens Tillid, blive dygtige til den allerstørste Gerning, vi har, at opdrage og undervise den kommende Slægt. Det er ogsaa det, jeg tror ganske særligt vil blive Kommissionens Opgave. Det, som jeg venter, er det, som ogsaa meget rigtigt blev sagt af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier), at der ikke ensidigt er Tale om Kundskaber her, selv om man ogsaa tager det Spørgsmaal op til Undersøgelse, men det er det pædagogiske, det er netop dette, at vore Lærere kunde trænge til — rimeligvis er det det, der er Vejen — bedre at forstaa at være Lærere, end de gør. Det er godt muligt, at de gamle Lærere med mindre Kundskaber end de nuværende paa dette Punkt har haft en Evne, som maaske mangler i Øjeblikket. Men mon ikke noget saadant netop ogsaa skulde kunne bero paa, at der er noget i Vejen med vor Seminarieuddannelse? Det ærede Medlem sagde, at de Foranstaltninger, der er blevet truffet fra Ministeriets Side, synes at vise, at vi har en vis Mistillid til Læreruddannelsen, til Lærerne, og han tænkte derved muligvis paa de Prøver, som Kultusministeriet har ladet foretage i Fjor, og som ogsaa søges foretaget i Aar ude omkring ved forskellige af Landets Skoler. Ja, disse Prøver er ikke foretagne af Mistillid, men fordi der omkring fra Befolkningen og fra visse Institutioner er kommet Klage over, at netop i de Fag, som skulde være Hovedfagene, i de allerførste Fag, i Dansk, i Regning og i Skrivning, er der Mangler i vor Folkeskole, som ikke har været saa stærkt fremme tidligere, som de er nu. Det ved det ærede Medlem ogsaa, at der er blevet klaget derover fra Haandværkerorganisationerne o. s. v.; og for at faa konstateret, om dette skulde være rigtigt, er det, vi har foretaget en Undersøgelse. Det er ikke sket af Mistillid, men fordi der er klaget. Vi vilde have konstateret, om der virkelig i Øjeblikket i den danske Folkeskole er en Nedgang paa dette Omraade paa Grund af, at man vil føre mange Kundskaber ind, om der virkelig er Mangler paa det Omraade, hvor det først og fremmest gælder om, at vi kan faa vore Børn uddannede. Nu vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at naar han slog fast, at det ved Prøven i Fjor havde vist sig, at Købstadskolerne var meget ringere end Landsbyskolerne, kan det være rigtigt, der har ganske rigtig vist sig en lille Forskel